

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorìa

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

VII. De dissensu qui creditur esse inter Evangelia, in stirpe Christi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

μεῖτο ἢ φύσει, ἢ νόμῳ φύσει μὲν, γησιῶν
 ἀπέρματος διαδοχῆ νόμῳ δὲ, ἑτέροις παιδο-
 ποιημένοις εἰς ὄνομα τελευτήσαντος ἀδελφεῦ
 ἀτέκνου ὅπῃ γὰρ εἰδέναι δέδοται ἐλπίς ἀναστά-
 σεως Σαφῆς, τὴν μέλλουσαν ἐπαγγελίαν ἀ-
 νασάσει ἐμμοιῶτο θνητῆ, ἵνα ἀνεκλειπὸν
 μὴ τὸ ὄνομα τῆ μεταπλαχότῃ. ἐπεὶ οὖν
 οἱ τῆ γρηγορία ταύτῃ ἐμφορέμῃροι, οἱ μὲν
 διεδέξαντο παῖς πατέρα γησιῶν. οἱ δὲ ἑτε-
 ροῖς μὲν ἐγνήθησαν, ἑτέροις δὲ ἀποστρέθη-
 σαν κλήσει. ἀμφοτέρων γεγεννη ἢ μνήμη, καὶ
 τῆ γρηγοριότητων, καὶ τῶν ὡς γρηγοριότητων. B
 ἕτως εἰδέναι τῆ ἐναγγελίων ψεύδεται, ἢ
 φύσιν δεξιμοῦ ἢ νόμον σιωπεπλάκη γὰρ
 ἀλλήλοισι τὰ γῆρη, τὸ, τε δὲ τῆ Σολομών-
 τος, καὶ τὸ δὲ Νάθαν, ἀνασάσει ἀτέκ-
 νων, ἢ δὲ διερρογαμίαις ἢ ἀνασάσει ἀπέρμα-
 τῶν ὡς δικαίως τὲς αὐτὲς ἄλλοτε ἄλλων νο-
 μίζεσθ. τῆ μὲν δοκούτων πατέρων, τῆ δὲ
 ὑπαρχόντων ὡς ἀμφοτέρων τὰς διηγήσεις
 ἀληθεῖς ἔσας, ἢ τὸν Ἰωσήφ πολυπλόκως
 μὲν, ἀλλ' ἀκριβῶς καταλεῖν. ἵνα δὲ σαφὲς ἢ
 τὸ λεγόμενον, τὴν ἐπαλλαγὴν τῶν γῆρων δι-
 ηγήσομαι. δὲ τῆ Δαβὶδ διὰ Σολομῶντῃ C
 τὰς γῆρας καταλεῖν μὲν, τρίτῃ δὲ τὸ τέ-
 λος εὐρίσκειται Ματθάν, ὅς ἐγνήθη τὸν Ἰα-
 κώβ τῆ Ἰωσήφ τὸν πατέρα δὲ τῆ Νάθαν
 τῆ Δαβὶδ καὶ Λεκάν, ὁμοίως τρίτῃ δὲ τὸ τέ-
 λος Μελχι, ἢ ἢ ὁ Ἡλὶ ὁ τῆ Ἰωσήφ πα-
 τῆς σκοπῆ τῶν ἡμῶν κειμήλιον τῆ Ἰωσήφ,
 δὲ δὲ αὐτὸν πῶς ἐκάτερος αὐτῆ πατῆς ἰσο-
 ρεῖται, ὅ, τε Ἰακώβ δὲ τῆ Σολομῶντῃ, καὶ
 Ἡλὶ ὁ δὲ τῆ Νάθαν ἐκάτερος κατάγον-
 τες τὸ γῆρη. ὅπως τε ἀπὸ τῆ ἑτέρου ἔτοι δὲ ὁ, D
 τε Ἰακώβ καὶ Ἡλὶ δύο ἀδελφοί. καὶ ἀπὸ
 γε, πῶς οἱ τῆτων πατέρες Ματθάν καὶ
 Μελχι διαφόρων ὄντες γῆρων, τῆ Ἰωσήφ
 ἀναφαίνοντα πάπποι, καὶ δὲ οὖν ὅ, τε Ματ-
 θάν καὶ Μελχι ἐν μέρει τῶν αὐτῶν ἀγαγόμε-
 νῃ γυναικα, ὁμομητρίους ἀδελφῶς ἐπα-
 δοποίησαν. τῆ νόμος μὴ κωλύοντες χη-
 ρεύσαν, ἢ τοὶ δὲ πολυεμῆρῃ, ἢ καὶ τελευ-
 τήσαντος τῆ ἀνδρός, ἄλλω γαμείδαι ἐν
 δὲ τῆ εἰδῆ, ἢ τὸ γὰρ καλεῖται τῶν γυ-
 ναῖκα ἀδελφῶται, πρῶτῃ Ματθάν
 Ime vetabat, ne mulier vidua seu repudiata, seu viro ipsius mortuo, alteri nuberet.
 Igitur ex Estha (hoc enim mulieris nomen fuisse accepimus) primus Matthan qui

vel ex legis ordine numerabantur: Nat-
 uræ quidem, cum legitimi filii paren-
 tibus succedunt; legis verò, quoties
 quis in nomen ac familiam fratris sine
 liberis defuncti filios sustulit. Cum
 enim certa spes resurrectionis nondum
 eis data esset, futuram ejus promissio-
 nem mortali quadam resurrectione de-
 lineabant, ut mortui nomen nullis un-
 quam obliterandum sæculis permane-
 ret. Quoniam igitur eorum qui inter
 majores CHRISTI recensentur, alii natu-
 rali jure, ut filii, parentibus successerunt;
 nonnulli verò cum ab aliis pro-
 creati essent, aliis adscripti sunt: ideo
 utrorumq; mentio facta est, tam eorum
 qui verè patres, quàm illorum qui quasi
 patres fuerunt. Ita fit, ut neutrum Evan-
 geliorum falsum sit, cum alterum natu-
 ram, alterum legem in majoribus enu-
 merandis sequatur. Nam familiæ quæ
 cum à Salomone, tum à Nathan dedu-
 cuntur, adè inter se permixtæ sunt,
 partim reparatione nominis eorum qui
 sine prole decessissent, partim secundis
 nuptiis, partim etiam seminis suscita-
 tione, ut iidem homines diversos pa-
 tres habuisse merito credantur; hos
 quidem ficticios; illos verò naturales.
 Quo fit, ut Evangelii utriusque narra-
 tio absolute verissima, vario quidem li-
 nearum contextu, sed accuratè ad Iose-
 phum usque descendat. Verùm ut id
 quod diximus, clarius fiat, utriusq; stir-
 pis seriem proponemus. Igitur si à Da-
 vide per Salomonem generationes
 cum Matthæo numeraveris, tertius à
 fine reperietur Matthan qui genuit Ia-
 cob patrem Iosephi. Quod si cum Lu-
 ca à Nathan Davidis filio numeres, ter-
 tius itidem à fine reperietur Melchi, cu-
 jus filius fuit Heli pater Iosephi. Sic
 enim ait: Ioseph qui fuit Heli, qui fuit
 Melchi. Cum igitur velut scopus nobis
 popositus sit Iosephus, explicandum
 nobis est, quomodo uterque pater il-
 lius esse dicatur, tam Jacob qui ex
 Salomone; quàm Heli qui ex Nathan
 originem ducit: ac præterea quomo-
 do isti duo Jacob & Heli fratres fue-
 rint; deinde verò quæ ratione horum
 patres Matthan & Melchi, diverso ge-
 nere prognati, avi Iosephi fuisse pro-
 bentur. Matthan & Melchi cum ean-
 dem uxorem alter post alterum habuis-
 sent, liberos ex ea, qui uterini fratres
 erant, susceperunt. Quippe lex mini-
 me vetabat, ne mulier vidua seu repudiata, seu viro ipsius mortuo, alteri nuberet.

à Salomone genus ducebat, Jacobum A filium sustulit. Post Matthanis autem interitum, Melchi qui ad Nathanem originem referebat; cum ex eadem tribu sed diversa familia editus esset, ut antea diximus; uxorem eam sortitus, Heli filium suscepit. Hoc modo Jacob & Heli licet diverso genere prognatos, uterinos fratres reperiemus. Quorum alter, Jacob scilicet, cum frater ipsius Heli sine liberis decessisset, viduam ejus conjugem sibi accipiens, tertium ex ea Josephum genuit, naturali quidem ratione filium suum. Unde etiam scriptum est: Jacob autem genuit Josephi. Sed secundum legem filius erat Heli, quippe cum ejus semen Jacobus frater suscitavisset. Proinde nec generis per eum deducta series, vana ac inutilis deprehenditur: quam Matthæus quidem recensens, Jacob, inquit, genuit Joseph. Lucas verò è contrario à filiis ad parentes ascendens: Jesus, inquit, qui erat, ut putabatur, (hoc enim disertè addit) filius Joseph qui fuit Heli, qui fuit Melchi. Neque enim poterat disertius exprimi ficticia illa generandi ratio quæ ex lege profecta est. Ideò in hujusmodi liberorù generatione, verbum illud, genuit, ad finem usque retinuit, cum ad ipsum usque Adamum, qui fuit Dei, gradatim ascendendo, totius generis seriem perduxisset. Neque verò id certa ratione destitutum aut temerè confictum est. Cognati enim Servatoris nostri, sive ad ostendendam generis sui nobilitatem, sive ut simpliciter rem doceret, veraci utique sermone hæc nobis tradiderunt: latrones scilicet Idumæos, cum Ascalonis Palæstinæ civitati supervenissent, ex delubro quodam Apollinis quod ad ipsos urbis muros positum erat, Antipatrum Herodis cujusdam Hieroduli filium simul cum reliqua sacra præda captivum duxisse. Cum verò pro redemptione filii minister templi pretium solvere non valeret, Antipater Idumæorum more institutoque educatus, postmodum Hyrcani summi Iudæorum Pontificis amicus effectus est. Mox legatus ad Pompejum missus ab Hyrcano, cum ei regnum quod Aristobulus maxima ex parte occupaverat, liberum restituisset, ad summam felicitatem pervenit, Curator Palæstinæ promotus. Tandem ab iis qui felicitati ejus invidabant, per insidias interfectus, Herodem filium successorem reliquit, cui postea Anto-

λόπος Σολομῶντος καὶ ὄγων τὸ γένος, τὸν Γακὼς γέννα' κ' τελευτήσαντο ἔ Ματθάν, Μελχί ὁ ἔπι τὸν Νάθαν κατὰ γένος ἀναφερῆ μῆτρος, χηρὸν ἔσαν ἐκ μῆτρος τῆς αὐτῆς Φυλῆς, ἔξ ἄλλης ἡ γένος ὦν, ὡς περὶ πομπῆ, ἀγαγόμετρος αὐτῶν, ἔχεν ἡ ὄν τὸν Ἡλί. ἔτω δὲ διαφύρων δύο γένων ἐνεθήσαντο τὸν τε Γακὼς καὶ τὸν Ἡλί ὁμομητρῆς ἀδελφῆς ὦν ὁ ἕτεροσ Γακὼς ἀτέκνε ἔ ἀδελφοῦ τελευτήσαντο Ἡλί, τὴν γυναικα παρὰ λαβῶν, ἐγέννησεν ἔξ αὐτῆς τρίτον τὸν Ἰωσήφ, κ' φησὶν μὲν ἑαυτῶν, κ' κ' λόγον διὸ καὶ γέγραπται. Γακὼς ἡ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ. κατὰ νόμον δὲ ἔ Ἡλί ἡ ὄς ἡ κ' ἐκείνο γ' ὁ Γακὼς ἀδελφὸς ὦν, ἀνέστησε σπέρμα. διόπεσ ἔκ ἀκυρωθήσεται καὶ ἡ κατ' αὐτὸν γυναικα, ἡ Ματθαίῳ μῆτρο ὁ διαγγελιστῆς ἔξ ἀριθμῶν μῆτρο, Γακὼς δὲ φησὶν ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ ὁ δὲ Λευκαὶς ἀνάπαλιν, ὄς ἡ ὄς, ὡς ἐνομιζέτο (καὶ γ' κ' τῆτο περὶ στήσι) ἔ Ἰωσήφ, ἔ Ἡλί, ἔ Μελχί τὴν γ' κ' νόμον γένεσιν, ἔπισημότερον ἔκ ἡ ἔξαιεῖν, κ' τὸ ἐγέννησεν ἔπι τῆς τοιαύτης παιδοποιίας ἄχει τέλος ἐσώπησε, τῶ ἀναφορῶν ποιησάμετρο ἑὸς ἔ Ἀδάμ κ' τῆ Θεῶ κατ' ἀνάλωσιν. ἐδὲ μὲν ἀναπόδεικτον ἡ ἔχε διασπῆρον ἐστὶ τῆτο τῆ γουῶ (σῶτῆς) οἱ κ' σάεκα συγγενῆς, εἴτ' ὄν Φανηπῶντες, εἰβ' ἀπλῶς ἐκιδδάσκοντες, πάντως δὲ ἀληθεύοντες, παρέδωσαν καὶ ταῦτα. ὡς ἰδῆμαί οἱ λησαὶ ἀσκαλωνι πόλει τῆς παλαιστῆς ἐπελθόντες, ἔξ εἰδωλῆς Ἀπόλλωνο, ὁ περὶ τοῖς τέχισιν ἰδρυτο, ἀντίπατρον Ἡρώδης πρὸς Ἰερουσαλὴμ παῖδα, περὶ τοῖς ἄλλοις σύλοις αἰχμαλώτων ἀπῆγον τῶ δὲ λῦτρα ἔ ἑσῆς τῆ ἡ κατὰ βίβλ' μὴ δυνάσῃ τὸν ἱερέα, ὁ ἀντίπατρος τοῖς τῆ ἰδῆμαίων ἔθεσιν ἐπηρεαφῆς, ἕτερον Ἰερουσαλὴμ Φιλισταί τῶ τῆς Ἰουδαίας δεξιερῆ. περὶ βίβλ' ἔσας δὲ περὶ Πομπήιον ἑσῆς ἔ Ἰερουσαλὴμ, καὶ τῶ βασιλείαν ἐλυθῆσῆσας ἀπὸ ἑσῆς Ἀριστοβόλου τοῦ ἀδελφῆ περὶ πομπῆ, αὐτὸς ἡντύχησεν ἔπι μελητῆς τῆς παλαιστῆς χημαπῆσαι διαδέχεται δὲ τὸν ἀντίπατρον φθὸν τῆς πολλῆς δ' τυχεῖας δολοφονηθείσα, ὁ ἡ ὄς Ἡρώδης, ὄς ἕτερον ἑσῆς Ἀντωνίου καὶ τῆ Ἀυγῆσῆ, συγκλίτη δ' ὄγματι τῆ Ἰουδαίων ἐκείνη βασιλεύειν ἔ παῖδες,

Ηρώδης οί τ' άλλοι τετράρχαι ταύτα μὲν
 δὴ κοινὰ καὶ ταῖς ἑλλήνων ἰσοεταίς ἀναγράψ-
 ταν δὲ εἰς τότε ἐν τοῖς ἀρχαίοις ὄντων τῶν ἑ-
 βραϊκῶν γρῶν, καὶ τῶν ἀρχαίων προσηλύτων
 ἀναφερῶν, ὡς Ἀχιὼρ ἔσ' Ἀμμανίτη, καὶ
 Ράθης Μωαβίτιδος, τῶν τε ἀπ' αἰγύπτου συ-
 νεκπεσόντων ἐπιμίκτων, Ηρώδης ἔδεν π-
 συμβαλλομένης τῶν Ἰσραηλιτῶν γρῶν αὐ-
 τῶν, καὶ τῶν σωμαδῶν τῆς δυσγυρίας κρε-
 μνῶν, ἐπέστησεν αὐτῶν τὰς ἀναγεγραφῶν
 γρῶν, οἷον μὲν τῶν εὐγυρίας ἀναφανείας, τῶν μὴ
 δὲ ἄλλοις ἐκ δημοσίων συγγραφεῶν τ' ἑ-
 νῶν ἀνάγειν ἐπὶ τῆς πατρίδας, ἢ προ-
 σηλύτας, τὰς τε καλομένης γειώρας τὰς
 ἐπιμίκτες, ὀλίγοι δὴ τῶν ἐπιμελῶν, ἰδιω-
 πικῶν ἑαυτοῖς ἀπογεγραφεῶν, ἢ μνημονεύσαι
 τῶν ὀνομάτων, ἢ ἄλλως ἔχοντες εἰς ἀντιγρά-
 φων, ἐναεβρύνοντο τῶν μνημῶν τῆς
 εὐγυρίας ὧν ἐτύχον οἱ προσηλύτοι δε-
 σπώσωνι καλέμενοι, διατῶν πρὸς τὸ
 τῆριον γρῶν σωμαδίων. ὁπότε Ναζα-
 ρων καὶ Κοχαβὰ κωμῶν Ἰσραηλιτῶν τῆ
 λοιπῆ γῆ ἐπιφοιτήσαντες, καὶ τῶν προσηλύτων γε-
 νεαλογίαν ἐκ τῆ βίβλου τῶν ἡμερῶν εἰς
 ὅσον ἐξικουῶντο ἐξηγήσαντο. εἰτ' ὅμως ἔως,
 εἰτ' ἄλλως ἔχει, Ἐφεσέρον ἐξηγήσει ὅσα
 ἂν ἔχοι πρὸς ἄλλῶν ἐξοδῶν ὡς ἔγωγε νομί-
 ζω πάς τε ὅς ἐγνωμῶν τυγχάνει. καὶ ἡμῶν
 αὐτῆ μελέτω, εἰ καὶ μὴ ἐμμάστευός
 ἐστὶ, τῶν μὴ κρείττονα ἢ ἀληθεσέρον ἔχειν
 εἰπέτω. τὸ μὲν τοῦ εὐαγγελίου, πάντως ἀλη-
 θεύει. καὶ ἐπὶ τέλει ἡ τῆς ἐπιστολῆς,
 πρὸς πᾶσι ταῦτα. Ματθῆν ὁ δὲ Σολομῶ-
 νος, ἐξήγησε τὸν Ἰακώβ. Ματθῆν δὲ
 νοντῶν, Μελχὶ ὁ ἀπὸ Ναθαν, ἐκ τῆς αὐτῆς
 γυναικὸς ἐξήγησε τὸν Ἡλί. ὁμομήτεροι ἄ-
 ρα ἀδελφοὶ Ἡλί καὶ Ἰακώβ. Ἡλί ἀπέκτε-
 νοντῶν, ὁ Ἰακώβ ἀνέστησεν, αὐτῶν ἀπέρ-
 μα, ἐξήγησε τὸν Ἰωσήφ, καὶ φύσιν μὲν ἑαυ-
 τῶν, καὶ νόμον τῶν Ἡλίων, ἔως ἀμφοτέρων υἱὸς
 ἦν ὁ Ἰωσήφ. τὸσαυτὰ δὲ ὁ Ἀφρικανός.
 καὶ δὴ ἔσ' Ἰωσήφ ὡς ἔπος γυναικογεμνῶν,
 δυνάμει καὶ ἡ Μαρία σὺν αὐτῶν πέφνηεν ἐκ
 τῆ αὐτῆς ἔσα φυλῆς, εἶγε καὶ τὸν Μουσεῶν
 citavit, Josepho genito: qui natura quidem Jacobi, lege autem Heli filius fuit. Sic
 uterque Josephi pater rectè dicitur. Hæc Africanus. Porro recensita hoc modo Jo-
 sephi stirpe, simul etiam Mariæ genus, quæ ex eadem tribu erat oriunda, tacitè expo-

Anius & Augustus ex Senatusconsulto
 regnum Judææ adjudicarunt. Hujus
 Herodis filius fuit Herodes alique Te-
 trarchæ. Et hæc quidem Gentiliura
 etiam historiæ cum Judaica communia
 sunt. Ceterum cum ad idusque temporis
 in tabulariis publicis descriptæ es-
 sent origines tam familiarum Hebrai-
 carum, quàm eorum qui ad Profelytos,
 id est advenas genus suum referebant,
 verbi gratia ad Achior Amanitem, &
 ad Ruth Moabitidem, eosque qui ex
 Ægypto simul cum Israelitis egressi per
 matrimonia cum ipsis permixti fue-
 rant, Herodes prisca illas Israelitarum
 familias nihil ad se pertinere intelli-
 gens, ignobilitatis suæ conscientia sti-
 mulatus, omnia illa veterum familia-
 rum monumenta concremavit: ratus se-
 tum demùm nobilem visum iri, cum
 nemo esset qui ex publicis monumen-
 tis originem generis sui, vel ad Patriar-
 chas, vel ad Profelytos, vel ad permi-
 xtos Israelitis peregrinos qui ^{Exod. 12.}

fitum est. Lege siquidem Mosis inter diversæ tribus homines erant vetita connubia. Uni enim ex eodem populo eademque gente mulier nubere precipitur, ne fors patrimonii in aliam tribum transferatur. Et de his quidem hæcenus.

νόμον ὁκ' ἔξω ἑτέρας Ἰπμίνωδς φυλαίς ἐν γ' τῶν ἐπιτῆ αὐτῆ δῆμικαὶ πατριάς τ' αὐτῆς ζευγῶδς πρὸς γάμον ὡρακελεύεται, ὡς αὐτὸν ὡρακελεύεται τὸν γῆρας ὁ κληρῶν δὸν φυλῆς Ἰπμίνωδς. ὡδὲ μὲν οὖν καὶ ταῦτα ἐχέτω.

CAPUT VIII.

De Herodis adversus infantes crudelitate, & qualem in exitum vita habuerit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς ἰσχύος κατὰ τῶν παιδῶν ἐπιβουλῆς, καὶ οἷα μετῴθη αὐτὸν καὶ σφοδρῶν βίαι.

Confer cum hoc capite cap. 12. 13. 14. 15. lib. 1. Niceph

CHRISTO igitur secundum Prophetarum oracula in Bethleem Judææ nato iis quibus supra dixi temporibus, Herodes cum Magi quidam ex Oriente venientes ipsum interrogassent ubinam natus esset Rex Judæorum: quippe stellam ejus sibi conspectam aiebant, hancque tanti itineris sibi causam fuisse, quodd illum utpote DEUM adorare omnibus votis arderent: eare non mediocriter conturbatus quasi regnum ipsius in maximum discrimen esset adductum, percontatus est ex legis Doctoribus qui in sua gente erant, ubinam CHRISTUM natum iri expectarent: Postquam verò Michæ vaticinium comperit, qui in Bethleem nasciturum esse prædixerat, statim omnes pueros adhuc lactentes in Bethleem, & in conterminis locis à bimis usque ad recentissimè natos secundum tempus quod à Magis diligenter inquisiverat, uno edicto interfici jubet. JESUM quippe eadem cum æqualibus suis (ut erat verisimile) calamitate involvendum esse sperabat. Sed insidias Regis prævertit puer asportatus in Ægyptum à parentibus, quibus apparens Angelus rem omnem aperuerat. Et hæc quidem facer Evangelii sermo declarat. Jam verò operæ pretium fuerit spectare quæ merces sceleris in Christum & æquales ejus infantes admitti Herodem consecuta sit: & quo pacto è vestigio nulla mora interposita, adhuc supersititem ultio divina corripuit, adeo ut eorum qui post hanc vitam ipsum manebant, cruciatuum præludia quædam ostenderet. Et qualiter quidem regni sui, ut putabat, prosperitates domesticis calamitatibus sibi vicissim succedentibus obscuravit, uxore ac liberis, cæterisque partim propinquitate, partim amicitia sibi junctissimis nefariè trucidatis, ne numerando quidem nunc possim recensere: Cum omnem tragædiarum atrocitatem superet hujus

Ἀλλὰ γὰρ ἔχει ἔχρηθη τῶν ταῖς πρὸς Ἀφθείας ἀκολούθως ἐν Βηθλεὲμ τῆς Γεδαιίας καὶ τοὺς δεδωμένους χρόνας, Ἡρώδης Ἰπμίνωδς τῶν ἑξ ἀναβολῆς μάγων ἀνερωτήσαι, ὅπῃ εἴη διαπυθανομένων ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Γεδαιών. ὡρακεύεται γὰρ αὐτὸν τὸν ἀσέρεα, καὶ τῆς τοσῆδε πορείας τὴν αἴτιον αὐτοῖς γερόναι, οἷα Θεῶν πρὸς κωήσαι τὰ τεχθέντι διασπῆς πεπονημένοις. ἔσμιχρῶς Ἰπμίνωδς πρὸς ἄματι ἀτε κινδυνώσεως, ὡς γε δὴ ὡς τὸ, αὐτὰ τ' ἀρχῆς διακινθῆεις, πυθόμενοι τῶν πρὸς τῶν ἐθνῶν νομοδιασφάλων πρὸ τὸν Χεῖσῶν Ἰπμίνωδς πρὸς δὸκιδεν, ὡς ἐγνωτὴν μίχαις πρὸς φητεῖαν ἐν Βηθλεὲμ πρὸς ἀναφωρῶσαι, ἐν πρὸς ἄματι τὰς ἰσχυραῖς ἐν τε τῇ Βηθλεὲμ ἔσσι τοῖς ὀρίοις αὐτῆς δὸν διετῆς καὶ κατωτέρω παῖδας καὶ τὸν ἀπικειώμενον αὐτῶν χρόνον πρὸς τῶν μάγων, ἀναρῆθῆναι πρὸς ἀπεί, πάντως πρὸς τὸν Ἰησοῦ, ὡς γε λὼ εἰκός, τ' αὐτῆς τοῖς ὀμήλιξι συναπολαύσαι συμφορῆς οἰόμενοι. φθάνει γε μὲν τὴν Ἰπμίνωδς εἰς αἰγυπτον διακομισθεὶς ὁ παῖς, δι' Ἰπμίνωδς ἀγγελῶν τὸ μέλλον πρὸς μεμαθηκότων αὐτῶν τῶν γονέων. ταῦτα μὲν οὖν καὶ ἰσχυρῶς ἔσσι εὐαγγελίς διδάσκει γραφή. Ἄξιον δὲ Ἰπμίνωδς τῶν σιωπῶν τὰ πῆχαιρα τ' Ἡρώδης καὶ ἔχει ἔχρηθη τῶν ὀμήλικων αὐτῶν τόλμης ὡς ὡρακεύεται μὴ ἔσμιχρῶς ἀναβολῆς γε Ἰπμίνωδς, ἢ φεία δὴ πρὸς αὐτῶν ἐτ' αὐτὸν πρὸς βίω μελελήλυθε, τὰ τῶν μὲν τὴν ἐνθῆδε ἀπαλλαγῶν διαδεξομένων αὐτὸν Ἰπμίνωδς πρὸς ἰσχυρῶς. ὡς μὲν οὖν ἰσχυρῶς καὶ τὸν βασιλείαν αὐτῶν νομιώσεως ἐπὶ πρὸς ἰσχυρῶς, ταῖς καὶ τὸν οἶκον ἐπαλλήλους ἡμῶν πρὸς συμφορῆς, γυναικὸς καὶ ἰσχυρῶς καὶ τῶν λοιπῶν ἰσχυρῶς πρὸς ἰσχυρῶς ἀνακαυώτων τε καὶ φιλτάτων μίχαις, ἔσσι οἶον τε νῦν καὶ ἀλέγειν, πρὸς ἰσχυρῶς ἀπασαν